

Dosarul nr. 3ra-1149/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. L. Holevițaia)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, G. Dașchevici, V. Negru)

DECIZIE

22 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând recursurile depuse de Consiliul Concurenței și de avocatul Marcel Burlacu, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Buelo” împotriva Consiliului Concurenței, terț Societatea cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim”, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 12 martie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Buelo” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Sevex - Prim”, cu privire la anularea deciziei nr. CN-56 din 02 noiembrie 2017 a Consiliului Concurenței.

În motivarea cererii de chemare în judecată, Societatea cu Răspundere Limitată „Buelo” a invocat că, la 12 octombrie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim” a depus o cerere către Consiliul Concurenței privind presupusele acțiuni de concurență neloială, realizate de către reclamanta, într-o formă ce indică la semnele încălcării prevederilor art. 19 alin. (1) lit. a) și lit. b) din Legea concurenței. Obiectul plângerii date a constituit presupusele acțiuni de concurență neloială realizate de către reclamant prin faptul folosirii parțiale a mărcii comerciale cu nr. 17829, copierii ambalajului și plasării pe piață a produselor bastonașe din porumb, de natură să creeze o confuzie cu produsele reclamantului.

Ulterior, în temeiul art. 55 și în temeiul art. 41 alin.(1) lit. f) din Legea concurenței, Plenul Consiliului Concurenței a dispus, prin dispoziția nr. 20 din 16 noiembrie 2016, inițierea investigației concurențiale, la obiectul încălcării prevederilor art. 19 alin.(1) lit. a) și lit. b) din Legea concurenței. Piața relevantă în

sensul examinării cazului de către Consiliul Concurenței a fost piața producerii și comercializării bastonașelor din porumb pe teritoriul Republicii Moldova.

Potrivit plângerii din 12 octombrie 2016 a Societății cu Răspundere Limitată „Sevex - Prim”, reclamanta a copiat ambalajul produselor bastonașe din porumb „CRISTINUȚA” și „CRISTINEL” pentru produsele sale de bastonașe din porumb „SĂNDUȚA” și „SÂNDEL”, precum și plasa aceste produse pe piață. Respectiv, potrivit acestuia gama de culori folosită de reclamantă este roșu, albastru, galben și verde și reproduce în totalitate gama de culori aplicate de terț. Denumirea produsului reclamantului este „SÂNDEL” și „SĂNDUȚA”, iar a Societății cu Răspundere Limitată „Sevex - Prim” este „CRISTINUȚA” și „CRISTINEL”.

Reclamanta a menționat că Societatea cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim” afirmă greșit, precum că petentul folosește culorile roșu, albastră, galbenă și verde, care reproduc în totalitate gama și melanjul de culori aplicate de ei. Afirmatia terțului nu corespunde adevărului, deoarece în modelul folosit de reclamantă predomină în ansamblu culoarea galbenă, pe când în modelul Societății cu Răspundere Limitată „Sevex Prim” predomină culoarea albastră. Culorile în sine nu sunt protejate de lege, ori potrivit art. 6 alin.(1) din Legea nr.161 din 12 iulie 2007 privind protecția desenelor și modelelor industriale, poate fi protejat în calitate de desen sau de model industrial aspectul exterior al unui produs sau al unei părți a acestuia, rezultat în special din caracteristicile liniilor contururilor, culorilor, formei, texturii și/sau ale materialelor și/sau ale ornamentației produsului în sine. Totodată, fetița ilustrată în exemplarul Societății cu Răspundere Limitată „Buelo” este o reproducere a fotografiei fiicei administratorului.

A indicat că, examinând ambele exemplare, s-a constatat că sunt total diferite, începând de la podoaba capilară și aranjarea acesteia, trăsăturile feței, poziționarea acesteia, fundalul și elementele de decor. Fotografiiile, originalul desenului a fost expus plenului în cadrul dezbaterilor din 05 septembrie 2017, dar fără a da o apreciere acestor probe. Poziția Plenului Consiliului Concurenței: nu a oferit prioritate nici uneia din părți referitor la folosirea culorii. Concluziile membrilor echipei de investigație asupra ilegalității copierii parțiale a ambalajului produsului bastonașelor din porumb sunt arbitrare, neavând o expertiză în acest sens, aceștia și-au depășit competența, expunându-se doar în baza sondajului, fapt care nu-și permite nici instanța de judecată, fiind nevoită, în temeiul art.148 al Codului de procedură civilă, să solicite numirea unei expertize.

Reclamanta a precizat că Consiliul Concurenței a statuat că, conform datelor Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală, ambalajele produselor „CRISTINUȚA” și „CRISTINEL” sunt înregistrate în Registrul desenelor și modelelor cu nr.1370 din 06 ianuarie 2012.

Însă, contrar acestor constatări, la 05 septembrie 2017, administratorul Societății cu Răspundere Limitată „Buelo” a accesat baza de date a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală la compartimentul „Desene și Modele Industriale” și a constatat că certificatul nr. 1370 înregistrat de către terț la data de 29 februarie 2012 avea statut expirat. Acest fapt a fost comunicat și prezentat extrasul respectiv în cadrul audierilor din 05 septembrie 2017, însă Plenul Consiliului Concurenței nu a ținut cont de acest fapt.

În opinia reclamantei, nu pot fi reținute afirmațiile Societății cu Răspundere Limitată „Sevex - Prim”, precum că în adresa sa parvin în continuu sunete telefonice de la consumatori, care confundă produsul livrat pe piață de reclamantă

cu cel livrat de întreprinderea terță, manifestând pretenții referitor la calitatea produsului”, or aceasta nu a putut proba acest fapt, iar sarcina probațiunii urma a fi pusă pe seama Consiliului Concurenței, lucru nedemonstrat.

A menționat că Societatea cu Răspundere Limitată „Sevex - Prim” a încercat să tranșeze situația litigioasă pe cale amiabilă cu reclamanta, expediind două somații în acest sens - pe 01 septembrie 2016 și pe 04 octombrie 2016, cu solicitarea de încetare a producerii și comercializării produselor în ambalajele sus menționate și retragerea acestora de pe piață.

Reclamanta a indicat că a expediat răspuns la solicitările societății terțe, prin care a informat că deja de două săptămâni produsele marcate cu marca „SĂNDUȚA” au fost retrase de pe piață pentru a evita un conflict.

A comunicat că la 17 iulie 2014 a adus la cunoștință faptul că a înregistrat marca verbală „SĂNDUȚA” pentru toate produsele din clasa 30, iar bastonașele cu denumirea „SĂNDUȚA” și „SĂNDEL” au fost plasate pe piață la 25 august 2016, fiind retrase la 05 septembrie 2016.

În apărarea poziției sale, Societatea cu Răspundere Limitată „Buelo” a prezentat acte relevante, ce demonstrează necomercializarea produselor respective, și anume: copia contractului de vânzare-cumpărare nr.12/02/16 din 12 februarie 2016 încheiat cu Societatea cu Răspundere Limitată „JNN Grup”, copia facturii fiscale nr.AAA1728037 din 15 august 2016 privind livrarea de către Societatea cu Răspundere Limitată „JNN Grup” a ambalajelor din carton „SĂNDUȚA” și „SĂNDEL”, precum și actul de predare primire din aceeași dată; copia actului de constatare a faptelor și stărilor de fapt din 12 septembrie 2017, întocmit de către executorul judecătoresc Devderea Valeriu. Analiza acestora permite incontestabil reclamantei să deducă că producătorul de ambalaj Societatea cu Răspundere Limitată „JNN Grup” a livrat în adresa societății comerciale ambalaje cu denumirea „SĂNDUȚA” și „SĂNDEL” în doar o singură livrare, factură prezentată Consiliului Concurenței.

În susținerea poziției a invocat normele art. 25 din Codul de executare, potrivit căruia la solicitarea persoanei interesate, executorul judecătoresc poate constata orice fapt și stare de fapt, inclusiv în vederea executării încheierii de asigurare a probelor. Constatarea se face printr-un act care are forță probantă. Faptele constatate prin actul întocmit de executorul judecătoresc pot fi utilizate ca probe în procesul de judecată. Ele nu necesită a fi probate suplimentar, fiind valabile pînă la proba contrară.

Așadar, în vederea probării faptului de stopare a realizării produselor, au fost solicitate serviciile executorului judecătoresc Valeriu Devderea, prin care la data de 12 septembrie 2017 a constatat existența ambalajelor din carton pentru bastonașe din porumb cu denumirea „SĂNDUȚA” și „SĂNDEL”. Potrivit actului s-a constatat că de către reclamantă nu au fost utilizate 2400 cutii din carton cu denumirea „SĂNDEL” și 2400 cutii din carton cu denumirea „SĂNDUȚA”, **circumstanță ce nu a fost apreciată de către Consiliul Concurenței.**

Atît în cadrul examinării cererii Societății cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim”, cît și în cadrul audierilor la sediul Consiliului Concurenței, reclamanta a menționat că de fapt marca verbală „SĂNDUȚA” și „SĂNDEL” este înregistrată la Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu nr.25882 și respectiv 29752 în clasa 30 conform clasificatorului de la Nisa (cafea, ceai, cacao și înlocuitori de cafea; orez; tapiocă și sago; făină și preparate făcute din cereale; pâine, produse de

patiserie și cofetărie; înghețată; zahăr, miere, sirop de melasă; drojdie, praf de copt; sare; muștar; oțet, sosuri (condimente); mirodenii; gheață.), însă nici aceste probe nu au fost luate în considerație.

Prin scrisoarea din 02 iulie 2017, reclamanta și-a manifestat dezacordul cu cele constatate în cadrul investigației și a prezentat observații în acest sens, apreciate eronat sau în general neapreciate de Consiliul Concurenței.

Respectiv, a explicat că, potrivit art. 77 alin. (1) din Legea concurenței, constatarea faptelor de concurență neloială interzise la art.15-19, sunt în competența Consiliului Concurenței, însă constatarea încălcării dreptului față de utilizarea unei mărci este de competența instanței de judecată. Prin urmare, Consiliul Concurenței nu poate să se expună asupra ilegalității folosirii mărcii sau copierii ilegale, aceasta fiind investită să se expună doar asupra practicilor anticoncurențiale, concurenței neloiale și alte încălcări ale legislației din domeniul concurenței, ajutorului de stat și publicității, în limitele competenței sale, din probele prezentate sau acumulate.

Analiza circumstanțelor expuse supra impune aprecierea unei singure decizii: acțiunile Societății cu Răspundere Limitată „Buelo” nu au adus atingere intereselor legitime ale Societății cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim”, iar Consiliul Concurenței a dat apreciere doar probelor (și acelea pe alocuri nepertinente) prezentate de ultimul.

Reclamanta a solicitat anularea deciziei nr. CN-56 din 02 noiembrie 2017 a Plenului Consiliului Concurenței, încasarea din contul statului în folosul reclamantului a sumei de 77 197,29 lei – suma care a fost achitată cu titlu de amendă în temeiul deciziei contestate (vol. I, f.d.157).

Prin hotărârea din 31 iulie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea Societății cu Răspundere Limitată „Buelo”. S-a anulat decizia nr. CN-56 din 02 noiembrie 2017 a Plenului Consiliului Concurenței. În temeiul prevederilor art. 224 alin. (2) din Codul administrativ, s-a dispus întoarcerea executării deciziei nr. CN-56 din 02 noiembrie 2017 a Plenului Consiliului Concurenței (vol. II, f.d. 177).

La 11 august 2020, Consiliul Concurenței a depus apel împotriva hotărârii din 31 iulie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă (vol. II, f.d. 183-184).

La 11 august 2020, Societatea cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim” a depus apel împotriva hotărârii din 31 iulie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă (vol. II, f.d. 181).

Prin decizia din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, apelurile depuse de Consiliul Concurenței și de avocatul Burlacu Marcel în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim” s-au respins și s-a menținut hotărârea din 31 iulie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani.

Instanța de apel a reținut că la momentul plasării pe piață a bastonașelor de porumb „ SĂNDUȚA” și „SĂNDEL”, și anume la 25 august 2016, de către întreprinderea reclamantă „Buelo” Societatea cu Răspundere Limitată, desenul/modelul industrial al bastonașelor „CRISTINUȚA” și „CRISTINEL” nu era protejat, conform certificatului de înregistrare a desenului sau modelului industrial nr.1370 a mărcii „ CRISTINUȚA” și „CRISTINEL”, eliberat de Agenția

de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, înregistrat pe titularul Societatea cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim”, data înregistrării fiind 06 ianuarie 2012, data expirării termenului de valabilitate fiind 22 februarie 2016 (vol. II, f.d. 13-17).

Curtea de Apel Chișinău a conchis că chiar dacă în cadrul examinării cazului de încălcare de către Societatea cu Răspundere Limitată „Buelo” a prevederilor art. 19 alin. (1) din Legea concurenței, Consiliului Concurenței au fost prezentate mostrele ambalajului produselor întreprinderii Societății cu Răspundere Limitată „Buelo”, unde este aplicată data fabricării – 15 septembrie 2016 (f.d. 213, vol. II), aceste circumstanțe nu puteau fi apreciate de Consiliul Concurenței ca concurență neloială din partea reclamantei. Or, termenul de valabilitate al înregistrării desenelor/modelelor industriale a titularului Societatea cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim” a expirat la data de 22 februarie 2016, iar hotărârea de reînnoire a înregistrării desenului/modelului industrial cu nr. 1370 din 06 ianuarie 2012, a fost emisă abia la data de 30 ianuarie 2017.

Instanța de apel a concluzionat că preținsele încălcări comise de reclamantă în perioada 22 iunie 2016 – 30 ianuarie 2017 nu pot fi apreciate ca concurență neloială, acțiunile Societății cu Răspundere Limitată „Buelo” neîncadrându-se în prevederile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 183/2012.

La 17 septembrie 2021, avocatul Burlacu Marcel, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim”, a depus cerere de recurs nemotivat împotriva deciziei din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, care ulterior la 01 octombrie 2021 a fost completată cu motivare, solicitând repunerea în termen, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei hotărâri noi privind respingerea cererii de chemare în judecată.

Examinând cererea cu privire la repunerea în termen a recursului și recursul depus de avocatul Burlacu Marcel, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim”, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea cu privire la repunerea în termen urmează a fi respinsă, iar recursul declarat inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitatea cu art. 244 alin. (1) din Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform articolului 245 alin. (1), (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel.

Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Potrivit articolului 246 alin. (1) și (2) lit. d) din Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. Recursul se declară inadmisibil în special când recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1).

Din materialele dosarului rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 20 iulie 2021, iar dispozitivul deciziei din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată la 03 august 2021, ora 16:48 Societății cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim”, prin intermediul poștei electronice, la adresa de e-mail asevix@mail.ru, indicată în actele prezentate de către recurent, inclusiv și în cererea de apel (vol. III, f.d. 5), cât și în adresa avocatului Marcel Burlacu, reprezentantul societății la adresa de e-mail mburlacu.av@gmail.com (vol. III, f.d. 114).

În privința modalităților de comunicare și notificare, Codul administrativ statuează, la art. 96 alin. (1), că notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Completul menționează că termenele procedurale stabilesc regimul optim pentru realizarea justiției, fiind o modalitate de ordonare a realizării acțiunilor procedurale și fortificarea securității raporturilor juridice.

Din coroborarea prevederilor legale precitate cu circumstanțele factice constatate, Colegiul constată că la caz începutul curgerii termenului de depunere a recursului acestuia este ziua imediat următoare datei calendaristice notificării deciziei (dispozitivului), adică ziua de 04 august 2021, iar termenul limită fiind data de 02 septembrie 2021, zi de joi.

În aceste circumstanțe, recursul declarat de avocatul Marcel Burlacu, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim”, la data de 17 septembrie 2021 este depus peste termenul legal prevăzut de lege.

Suplimentar la cele expuse, având în vedere dovezile din dosar, instanța de recurs subliniază că instanța de apel a expediat în mod eficient decizia din 20 iulie 2021, iar lipsa unor acțiuni concrete de a ataca decizia demonstrează că, atât societatea comercială, cât și avocatul Marcel Burlacu, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim”, nu au depus suficientă diligență într-un timp rezonabil pentru a-și proteja drepturile (cauza Karakutsya versus Ucraina, 16 februarie 2017, parag. 60, 61).

Instanța de recurs consideră că nerespectarea termenului de declarare a recursului a fost cauzat în întregime de comportamentul recurentului.

În conformitate cu art. 24 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Participantul care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv și nu își îndeplinește obligațiile procesuale cu bună-credință răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale și morale cauzate.

Colegiul notează că, în caz de omiterea a termenului de îndeplinire a unui act de procedură, legiuitorul a prevăzut instituția repunerii în termen, conform art. 65 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, potrivit căruia dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpă unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului. Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise.

Avocatul Marcel Burlacu, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim”, a depus cerere de repunere în termen a recursului, însă Completul consideră că, motivele invocate în susținerea cererii privind repunerea în termen a recursului sunt lipsite de suport juridic.

Astfel, motivele invocate de către recurent, și anume că dispozitivul deciziei din 20 iulie 2021 nu a fost expediat în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim” sau reprezentantului acestuia, avocatului Marcel Burlacu, instanța de recurs le va respinge ca neîntemeiate, or, după cum s-a menționat supra dispozitivul deciziei din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată la 03 august 2021, prin intermediul poștei electronice, societății, cât și avocatului Marcel Burlacu, fapt ce se confirmă prin extrasul poștei electronice anexat la materialele cauzei (vol. III, f.d. 114).

Respectiv, instanța de apel s-a conformat prevederilor art. 96 alin. (1) din Codul administrativ, comunicând actul judecătoresc Societății cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim”, prin intermediul poștei electronice, care are prioritate, fiind acceptată de recurentă, Societatea cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim” și reprezentantul acesteia, avocatul Marcel Burlacu.

Prin urmare, motivele invocate nu constituie temei îndreptățit, în sensul art. 65 alin. (1) din Codul administrativ, de admitere a cererii de repunere în termen a recursului, care nu a fost respectat de către recurent. Or, însăși textul legal al normei precitate stipulează că culpa unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului.

La acest capitol, Colegiul lărgit accentuează că recurentul a cunoscut despre modul de derulare a procesului în instanța de apel și urma să se intereseze de soarta dosarului despre care cunoștea cu certitudine că se află pe rolul instanței de apel, să demonstreze păstrarea interesului față de caz, pentru a dispune de posibilitatea contestării deciziei instanței de apel, în termen.

Avocatul Marcel Burlacu, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim”, trebuia să dea dovadă de responsabilitate și atitudine activă, interesându-se de soarta și etapa procedurală la care se află prezentul litigiu, în care are calitatea de recurent, pentru a depune în termen recursul.

Contrar acestor prevederi legale, avocatul Marcel Burlacu, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim”, nu a depus diligența necesară, nu a întreprins acțiuni concrete de a afla soarta dosarului din moment ce recurentul a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, astfel prezumându-se interesul acestuia la soluționarea prezentului litigiu, urmând să întreprindă măsurile necesare de a proteja dreptul său de acces la instanță prin depunerea în termen a unui recurs, care să corespundă exigențelor impuse de legiuitor, în caz contrar intervenind uno ictu aplicarea, cu titlu de sancțiune procedurală, declararea recursului inadmisibil în temeiul art. 246 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ.

În acest sens este imperioasă jurisprudența CtEDO în care Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (cauza Ponomaryov v. Ucraina, 3236, hotărârea din 03 aprilie 2008).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea privind repunerea în termen a recursului și a declara inadmisibil

recursul depus de avocatul, Marcel Burlacu, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim”.

La 06 august 2021, Consiliul Concurenței a depus cerere de recurs nemotivat împotriva deciziei din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, care ulterior la 06 octombrie 2021 a fost completată cu motivare, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei hotărâri noi privind respingerea cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că instanțele inferioare eronat au concluzionat că Consiliul Concurenței a constatat încălcarea dreptului de utilizare a unei mărci. Recurentul nu a constatat încălcarea dreptului de utilizare a unei mărci, ci a investigat comportamentul realizat pe piață al întreprinderilor concurente, calificând și sancționând acțiunile intimatului realizate pe piața relevantă prin prisma prevederilor art. 19 alin. (1) din Legea concurenței.

A mai menționat că instanțele ierarhic inferioare au concluzionat eronat că cererea de chemare în judecată depusă de reclamant/ intimat este în termen, deoarece din materialele cauzei se constată că Societatea cu Răspundere Limitată „Buelo”, la depunerea acțiunii la data de 12 martie 2018, a omis termenul de prescripție stabilit de lege, care a expirat la 17 decembrie 2017, încălcând prin aceasta prevederile art. 17 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ și prevederile art. 47 alin. (1) din Legea concurenței, cu 84 de zile calendaristice.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 20 iulie 2021, ce a fost notificată Consiliului Concurenței la data de 03 august 2021, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică (vol. III, f.d.114). Decizia motivată din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată Consiliului Concurenței la 17 septembrie 2021, fapt confirmat prin avizul poștal (vol. III, f.d. 122).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Consiliul Concurenței s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul nemotivat la 06 august 2021, iar recursul motivat la 06 octombrie 2021, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 27 octombrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, în adresa intimatului Societatea cu Răspundere Limitată „Buelo” a fost expediată copia recursurilor depuse de Societatea cu Răspundere Limitată „Sevex - Prim” și Consiliului Concurenței, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 12 octombrie 2021, avocatul Burlacu Marcel, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Sevex - Prim” a depus referință, prin care a solicitat să fie admisă cererea de recurs depusă de Consiliul Concurenței, casată decizia din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 31 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei acțiuni prin care acțiunea intimatului să fie respinsă, ca neîntemeiată.

La 20 noiembrie 2021, Societatea cu Răspundere Limitată „Buelo” a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursurilor cu menținerea în vigoare a actelor judecătorești inferioare.

Studiind materialele dosarului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă decizie sub formă de încheiere cu privire la declararea acțiunii inadmisibile din următoarele considerente.

Conform art. 248 alin.(1) lit. c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Din materialele dosarului rezultă că, atât în referința depusă, cât și în cererea de apel, reprezentantul Consiliului Concurenței, Viorica Nicoară, a invocat că cererea de chemare în judecată a fost depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Buelo”, cu omiterea termenului de prescripție.

În corespundere cu dispozițiile art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În corespundere cu art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană, care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Potrivit art. 206 alin. (1) din Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare);constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

În temeiul art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

În conformitate cu dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

În baza art. 207 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209.

Articolul 209 alin. (1) din Codul administrativ, prevede că acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia;

b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

În contextul dat, relevant de menționat este și că prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod, Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 a fost abrogată.

În continuare, se reține că conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Respectiv, procedura de contencios administrativ dedusă judecătii în prezenta speță în partea procedurală urmează a fi judecată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii actelor administrative ce se contestă, și anume a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 1 aprilie 2019).

Or, în speță actul administrativ a fost emis în noiembrie 2017 și se referă la o activitate administrativă inițiată până la 1 aprilie 2019, aspect care determină, că la caz se vor aplica dispozițiile legale vechi, care reglementau aceste instituții.

Conform art. 271 din Codul civil (în vigoare la momentul emiterii actului contestat), acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă până la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului.

Astfel, după cum se constată din actele cauzei, la 12 octombrie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim” a depus către Consiliul Concurenței cerere privind presupusele acțiuni de concurență neloială realizate de către reclamantă într-o formă ce indică la semnele încălcării prevederilor art. 19 alin. (1) lit. a) și b) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

Prin dispoziția nr. 20 din 16 noiembrie 2016, Consiliul Concurenței a dispus inițierea investigației concurențiale, la obiectul încălcării prevederilor art. 19 alin. (1) lit. a) și b) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

Iar, la 02 noiembrie 2017, Plenul Consiliului Concurenței a emis decizia nr. CN-56, prin care s-a constatat încălcarea prevederilor art. 19 alin. (1) lit. a) și b) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 și s-a aplicat Societății cu Răspundere Limitată „Buelo” amendă în mărime de 0,3% din cifra totală de afaceri realizată în anul anterior sancționării, ceea ce constituie 77 197,29 lei.

Totodată, se atestă că decizia nr. CN-56 din 02 noiembrie 2017 a Plenului Consiliului Concurenței a fost notificată Societății cu Răspundere Limitată „Buelo” la 17 noiembrie 2017, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr. DS2042145268AS (vol. II, f.d. 36-37).

Conform art. 14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

În conformitate cu prevederile art. 17 alin. (1) și (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la: c) data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă.

Termenul de 30 de zile specificat la alin.(1) este termen de prescripție, iar termenul de 6 luni specificat la alin. (6) este termen de decădere.

La fel, incidente speței sunt și dispozițiile art. 47 alin. (1) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, potrivit cărora deciziile și prescripțiile Consiliului Concurenței, precum și ordinele prevăzute la art. 56 alin. (1) pot fi atacate, în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea acestora de către părți, nemijlocit în instanța de contencios administrativ competentă, fără a fi necesară depunerea unei cereri prealabile.

La caz, se reține că, deciziile și prescripțiile Consiliului Concurenței, precum și ordinele prevăzute la art. 56 alin. (1) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 se contestă direct în instanța de contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data când persoana a luat cunoștință de acest act sub semnătură sau i-a fost înmănat actul.

În acest context, este cert faptul că Societatea cu Răspundere Limitată „Buelo” urma să conteste decizia contestată în instanța de contencios administrativ în termen de 30 de zile din ziua imediat următoare aducerii la cunoștință a actului administrativ, anularea căruia se solicită. Respectiv, termenul limită a acțiunii este de 18 decembrie 2017.

Însă, contrar normelor citate, cererea de chemare în judecată a fost depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Buelo” împotriva Consiliului Concurenței cu privire la contestarea actului administrativ, doar la data de 09 martie 2018, adică peste 81 de zile de la recepționarea deciziei nr. CN-56 din 02 noiembrie 2017 al Plenului Consiliului Concurenței, respectiv, cu încălcarea termenului legal de 30 zile, prevăzut la art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ.

Așadar, cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Buelo”, la data de 09 martie 2018, este depusă peste termenul legal prevăzut de lege.

În această ordine de idei, Colegiul lărgit apreciază critic la caz poziția instanței de fond precum că cererea de chemare în judecată a reclamantei a fost depusă în termen de 1 an prevăzut la art. 209 alin. (2) din Codul administrativ, deoarece este contrară celor menționate mai sus.

Mai mult ca atât, la momentul emiterii, cât și a recepționării actului administrativ contestat, Codul administrativ nu era intrat în vigoare.

De asemenea din actele cauzei se reține că la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, reclamantul a solicitat repunerea în termen, pe motiv că a omis termenul din motive întemeiate.

În aceste condiții, se constată a fi neîntemeiată concluzia instanței de apel că cererea reclamantului de repunere în termen a cererii de chemare în judecată este întemeiată, deoarece Societatea cu Răspundere Limitată „Buelo” a depus anterior cerere de chemare în judecată privind anularea aceluiași act administrativ, însă a fost restituită fără examinare.

Conform art. 17 alin. (5) din Legea contenciosului administrativ, persoana care, din motive temeinic justificate, a omis termenul de prescripție poate fi repusă în termen în condițiile Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

În acest context este de observat că într-adevăr, inițial, Societatea cu Răspundere Limitată „Buelo” a depus cererea de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței cu privire la contestarea actului administrativ, însă prin încheierea din 16 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana a fost restituită fără examinare în temeiul art. 170 alin. (1) lit.(e) din Codul de procedură civilă, din motiv că cererea a fost depusă și semnată de o persoană neîmputernicită.

Din considerentele menționate și reținând prevederile legale invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că faptul depunerii anterior de către Societatea cu Răspundere Limitată „Buelo” a acțiunii în judecată împotriva Consiliul Concurenței cu privire la contestarea actului administrativ nu poate constitui temei de a considera motiv întemeiat de repunere în termen, deoarece cererea de chemare în judecată a fost depusă fără respectarea prevederilor art. 166 din Codul de procedură civilă și ulterior restituită ca fiind depusă în modul necorespunzător.

Respectiv, însuși Societatea cu Răspundere Limitată „Buelo” era ținută să se conformeze prevederilor și să înainteze acțiunea în modul stabilit, pe când, depunând repetat cererea de chemare în judecată la 09 martie 2018, aceasta a omis deja termenul pentru apărarea dreptului încălcat, iar o atare lipsă de diligență este sancționată de lege prin stingerea elementului de protecție juridică a dreptului pretins lezat, fapt ce nu a fost constatat de către instanțele inferioare.

Mai mult ca atât, Colegiul lărgit învederează că reclamantul/intimatul nu a prezentat existența unor împrejurări mai presus de voința sa în omiterea termenului de depunere a cererii de chemare în judecată, or, lipsa diligenței de respectare a prevederilor legale ce țin de împuternicirile reclamantului sau a reprezentantului său nu exclud culpa persoanei.

Din aceste considerente, Colegiul ajunge la concluzia că reclamanta nu a probat că din motive întemeiate a omis termenul de depunere a cererii de chemare în judecată și din acest considerent ajunge la concluzia de a respinge cererea de repunere în termen.

Respectiv, Colegiul lărgit reține că condițiile stabilite de legiuitor la art. 17 alin. (1) lit. c) al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000 (în

vigoare la momentul emiterii actului contestat), pentru exercitarea dreptului la acțiune în interiorul termenului de prescripție, asigură o îmbinare echitabilă a intereselor tuturor, inclusiv dreptul de a fi examinată cauza „în mod echitabil”, iar, dreptul la un proces echitabil include respectarea principiului egalității armelor, care presupune posibilități procesuale egale pentru părțile în proces, indiferent de calitatea lor. În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ reține că, în mod inevitabil și obiectiv urmează a fi declarată inadmisibilă acțiunea înaintată în instanța de judecată pe motivul depășirii termenului de prescripție.

Instanța de recurs reține că, în atare situație, opunerea prescripției revendicărilor înaintate de reclamant anihilează necesitatea aprecierii temeiniciei faptelor, prin care acesta își argumentează cerințele, pretinsul titular al dreptului material fiind sancționat pentru pasivitate nejustificată prin stingerea elementului de protecție juridică al acestui drept, astfel încât, în această ipoteză, instanța de judecată nu urmează să clarifice fondul unei cereri, care în mod inevitabil și obiectiv urmează a fi respinsă pe motivul depășirii termenului de prescripție, or, un astfel de proces ar fi lipsit de un scop legitim pentru desfășurare.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că fiecare parte trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza, în condiții care să n-o plaseze într-o situație dezavantajoasă sau mai avantajoasă în raport cu adversarul său. Iar, între părți trebuie să se mențină un echilibru corect. Ori, admiterea acțiunii înaintată cu depășirea termenului de prescripție ar constitui o plasare a reclamantului într-o situație mai avantajoasă decât celelalte părți, încâlcindu-se prin aceasta principiul egalității armelor și dreptul de apărare împotriva reclamantului.

În acest context, instanța de recurs relevă și opinia Curții Europene a Drepturilor Omului, expusă în jurisprudența sa constantă, limitele de termen (prescripția) impuse în vederea apărării judiciare a drepturilor pretinse a fi lezate, sunt acceptabile în interesul unei bune administrări a justiției, urmărind un scop legitim de a asigura securitatea raporturilor juridice și protejarea persoanelor ce ar putea fi acuzate împotriva învinuirilor lipsite de actualitate (stale claim) susceptibile de a provoca dificultăți în eliminarea și preîntâmpinarea actelor de injustiție.

La acest capitol, instanța de recurs reține în acest sens constatările Curții Europene a Drepturilor Omului în cazul (Melnic vs. Moldova cererea nr.6923/03, hotărâre din 14.11.2006), în care s-a reiterat că articolul 6 §1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile lor. Omisiunea instanțelor judecătorești de a motiva refuzul de a accepta o obiecție potrivit căreia acțiunea era tardivă, constituie o violare a acestei prevederi. Or, într-un stat de drept în care drepturile și libertățile persoanei sunt proclamate valori supreme, prescripția este menită să asigure protecția efectivă a drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă decizie sub formă de încheiere, prin care acțiunea depusă de Societatea cu

Răspundere Limitată „Buelo” împotriva Consiliul Concurenței, terț Societatea cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim”, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil de declarat inadmisibilă.

În conformitate cu art. 230, art. 245, art. 246 alin. (1) și (2) lit. d) și art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge cererea cu privire la repunerea în termen a recursului depus de avocatul Burlacu Marcel, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Sevex - Prim”.

Recursul depus de avocatul Burlacu Marcel, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Sevex - Prim”, se declară inadmisibil.

Se admite recursul depus de Consiliul Concurenței.

Se casează integral decizia din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 31 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Buelo” împotriva Consiliului Concurenței, terț Societatea cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim”, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și se emite o nouă decizie sub formă de încheiere, prin care:

Se declară inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Buelo” împotriva Consiliului Concurenței, terț Societatea cu Răspundere Limitată „Sevex-Prim”, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan

Victor Burduh

Nicolae Craiu